

”مینی بچی - تمہاری یہ وندر فل یونیورسٹی ہے، جس پر بگڑی کو بنانی والا پولیناٹ باپ ٹیچر بن کر تمہیں پڑھاتی ہے“

پرشن :- اس قیامت کی سمیہ میں تم بچی سیپی کو کونسا لکش دیتی ہو؟

اُتر :- ہی آتمائین، اب پاؤں بنو، پاؤں بننی بگر واپس جا نہیں سکتی۔ آڈا کلپ کا جو روپ لگا ہوا ہے، اُس سین مکت ہونی کی لیٹی تم سپکو سات روز پنی میں بناتی ہو۔ پنتون کی سنگ سین دُور رہی، کوئی پی یاد نہ آئی تب کچ بڈی میں گیان کی ڈارٹا ہو۔

گیت :- تو نین رات گنوائی....

اومر شانتی . یہ بچوں کو کس نین کھا؟ کیونکہ اسکول میں بٹنی ہوئی ہو تو ضرور ٹیچر نین کھا۔ پرشن اوتنا ہے یہ ٹیچر نین کھا، باپ نین کھا وا ستگر و نین کھا؟ یہ ورنش کس نین کھی؟ بچوں کو بڈی میں پھلی پھلی یہ آنا چاہیئی ک ہمارا بیحد کا باپ ہے، جسکو پرمتا پر ماتما کھا جاتا ہے۔ تو باپ نین پی کھا، سیک نین پی کھا تو سات سات ستگر و نین پی کھا۔ یہ تمہاری بڈی میں ہے، جو استودنت ہے۔ اؤر کالیج وا یونیورسٹی میں ٹیچر پڑھاتی ہے، اُنکو کوئی فادر وا گر و نہیں کھینگی۔ یہ ہے پی پانشالا۔ قر یونیورسٹی کھو وا کالیج کھو۔ ہے تو پڑھائی نان۔ پھلی پھلی یہ سمجھنا ہے، پانشالا میں ہمکو کون پڑھاتی ہے؟ بچی جانتی ہے وہ نراکار جو سیپی آتمائون کا باپ ہے، سرو کا سدگتی داتا ہے وہ ہمکو پڑھاء رہی ہے۔ یہ ساری رچنا اُس ایک رچتا کی پراپرٹی ہے۔ تو خد ہین بٹن رچنا کی آد مذہ انت کا راز سمجھاتی ہے۔ تم بچوں میں جنر لیٹا ہے باپ کی پاس۔ تم بڈی سین جانتی ہو ہر سیپی آتمائون کا وہ باپ ہے، جسکو گیان کا ساگر، نالیجفل کھا جاتا ہے۔ گیان کا ساگر ہے پنت پاؤں۔ گیان سین ہین سدگتی ہوتی ہے، منش پنت سین پاؤں بنتی ہے۔ اب تم بچی یہاں بٹنی ہو۔ اؤر کوئی اسکول میں کسکو بڈی میں پی نہیں رہتا ک ہمکو گیان کا ساگر نراکار باپ پڑھاء رہی ہے۔ یہ یہاں ہین تم جانتی ہو۔ تمکو ہین سمجھایا جاتا ہے۔ خاص پارت اؤر عام ساری دنیا میں اُسی کوئی پی نہیں سمجھینگی ک ہمکو نراکار پر ماتما پڑھاتی ہے۔ اُنکو پڑھانی والی ہے ہین منش ٹیچر۔ اؤر قر اُسا پی گیان نہیں ہے جو سمجھی ہر آتما ہے۔ آتما ہین پڑھتی ہے۔ آتما ہین سپ کچ کرتی ہے۔ فلائی نوکری آتما کرتی ہے ان آرگنس دواران۔ اُنکو تو یہ رہتا ہے ک ہر فلاٹا ہے۔ جھت اپنا نام روپ یاد آ جاتا ہے۔ ہر یہ کرتی ہے، ہر اُسی کرتی ہے۔ شریر کا نام ہین یاد آ جاتا ہے۔ پرنتو وہ رانگ ہے۔ ہر تو پھلی آتما ہے نان۔ پیچی یہ شریر لیٹا ہے۔ شریر کا نام بدلتا رہتا ہے، آتما کا نام نہیں بدلتا۔ آتما تو ایک ہین ہے۔ باپ نین کھا ہے مجھ آتما کا ایک ہین نام شو ہے۔ یہ ساری دنیا جانتی ہے۔ باقی اتنی سپ نام شریرون پر رکی جاتی ہے۔ شو بابا کو تو شو ہین کھتی ہے، بس۔ اُنکا کوئی شریر نہیں دکائی پرتا۔ منش کی اوپر نام پرتا ہے، مئن فلاٹا ہون۔ ہمکو فلاٹا ٹیچر پڑھاء رہی ہے۔ نام لینگی نان۔ واسطو میں آتما شریر کی دواران ٹیچر کا کام کرتی ہے، اُنکی آتما کو پڑھاتی ہے۔ سنسکار آتما میں ہوتی ہے۔ آرگنس دواران پڑھاتی ہے، پارت

بجائي هئ، سنسڪار اَنوسار. پرنٽو ديھ پر نام جو پري هئ، اُس پر ساري ڌنڌي آڌ چلتي هئ. يھان تہ بچي ڄانتي هو همڪو نراڪار باپ پڙهائي هئ. تمھاري ٻڌي ڪھان چلي گئي! ھر آتما اُس باپ کي بني هئ. آتما سمجھتي هئ نراڪار فادر همڪو آڪر اِس ساڪار دواران پڙهائي هئ. اُنڪا نام هئ شو. شوجينتي پي مناتي هئ. شو تو هئ بيحد ڪا باپ. تو اُنڪو ھين پرر پتا پر ماتما ڪھا جاتا هئ. وه سڀي آتمائون ڪا باپ هئ، اَب اُنڪي جينتي ڪئسي مناتي هئ. آتما شرير ۾ پرويش ڪرتي هئ وا گرپ ۾ آتي هئ. اوپر سين آتي هئ، يھ ڪسڪو معلوم نھين پرتا. ڪرائيسٽ ڪو ڌرم اِسٽاپڪ ڪھتي هئ. اُنڪي آتما پھلي پھلي اوپر سين آني چاھيئي. ستوپرڌان آتما آتي هئ. ڪوئي پي وڪرم ڪيئا هونئا نھين هئ. پھلي ستوپرڌان ڦر ستو، رجو، تمو ۾ آتي هئ تب وڪرم هوتي هئ. پھلي آتما جو آئيني، ستوپرڌان هوني ڪي ڪارڻ ڪوئي دڪ نھين پوڳ سڪتي. آڌا ٿاڻيہر جب پورا هوتا هئ تب وڪرم ڪرني لگتي هئ.

آج سين پانچ هزار ورش پھلي بروبر سوريونسي راجيہ ٿا اوڙ سڀ ڌرم باد ۾ آئي. يارتواسي وشو ڪي مالڪ ٿي. يارت ڪو اَوناڻي ڪنڊ ڪھا جاتا هئ اوڙ ڪوئي ڪنڊ ٿا نھين. تو شو بابا هئ بگڙي ڪو بناني والا، پولانائ شو ڪو ڪھا جاتا هئ، نہ ڪ شڪر ڪو. پولانائ شو بگڙي ڪو بناني والا هئ. شو اوڙ شڪر ايڪ نھين هئ، اَلگ اَلگ هئ. برهما، وشنو، شڪر ڪي ڪوئي مھما نھين هئ. مھما صرف ايڪ شو ڪي هئ جو بگڙي ڪو بناتي هئ. ڪھتي هئ مئن ساڌارڻ ٻوڏي تن ۾ آتا هون. اِس نين 84 جنم پوري ڪيئي، اَب ڪيل پورا هونئا. يھ پُراڻا چولا، پُراڻي سنبنڌ پي خلاص هو جاني والي هئ. اَب ڪسڪو ياد ڪري؟ ختم هوني والي چيز ڪو ياد نھين ڪيئا جاتا هئ. نيان مڪان بنتا هئ تو ڦر پُراڻي سين دل هت جاتي هئ. يھ ڦر هئ بيحد ڪي بات. سرو ڪي سدگتي هوتي هئ. ارڻات راوڻ ڪي راجيہ سين سيڪو چٽڪارا ملتا هئ. راوڻ نين سيڪو بگاڙ ديئا هئ. يارت بلڪل ھين ڪنگال پرشتاچاري هئ. لوگ پرشتاچار سمجھتي هئ ڪرپشن، اَڊلٽريشن ڪو، چوري ٺڳي ڪو. پرنٽو باپ ڪھتي هئ پھلا پرشتاچار هئ موٽ پليني بننا. شرير وڪار سين پڻدا هوتا هئ اِس ليئي اِسڪو وشس ورلد ڪھا جاتا هئ. سنيگ ڪو وائيسليس ڪھا جاتا هئ. ھر سنيگ ۾ پرورتي مارگ والي ديوي ديوتا ٿي. ڪھتي هئ پوٽر هوني سين وڪار بگر بچي ڪئسي پڻدا هونگي. بولو، ھر اُپني راجڌاني بانھون ٻل سين نھين يوگ ٻل سين اِسٽاپن ڪرتي هئ. تو ڪيا يوگ ٻل سين بچي نھين پڻدا هو سڪتي هئ! جب ڪ هئ ھين وائيسليس ورلد، پوٽر گرھست آشرم. يٿا راجا راڻي سمپورڻ نروڪاري ٿتا پر جا. يھان هئ سمپورڻ وڪاري. سنيگ ۾ وڪار هوتي نھين. اُسڪو ڪھا جاتا هئ، ايشوريہ راجيہ. ايشور باپ ڪا اِسٽاپن ڪيئا هونئا. اُپي تو هئ راوڻ راجيہ. شو بابا ڪي پوجا هوتي هئ، جس نين سورب اِسٽاپن ڪيئا. راوڻ، جس نين نرڪ بنايا اُسڪو جلاتي آتي هئ. دواپر ڪب شروع هونئا، يھ پي ڪسڪو پتا نھين هئ. يھ پي سمجھ ڪي بات هئ. يھ هئ ھين تموپرڌان آسري دنيا. وه هئ ايشوريہ دنيا. اُسڪو سورب دئوي پاون دنيا ڪھا جاتا هئ. يھ هئ نرڪ، پنت دنيا. يھ باتين پي سمجھينگي وهي جو روز پڙھينگي. بهت ڪھتي هئ فلاڻي جڳھ اِسڪول ٿوريئي هئ. اڙي هيڊ آفيس تو هئ نان. تہ آڪر ڊئريڪشن لي ڄائو. بڙي بات تو نھين هئ. سرشتي چڪر ڪو سيڪنڊ ۾ سمجھايا جاتا هئ. سنيگ، تريتا پاست هو گيا ڦر دواپر، ڪلھيگ. يھ پي پاست هونئا. اُپي هئ سنگر ڀڳ. نئين دنيا ۾ جاني ڪي ليئي پڙھنا هئ. ھرايڪ

ڪا حق هئ پڙهنا. بابا هر نوڪري ڪرتي هئ. اڃا ايڪ هفتا ڳيان لي ڦر چلي جانا، مرلي ملتي رهينگي. پهلي 7 روز پني ۾ ضرور رهنا هئ. ڀل 7 روز آئينگي پرنٽو سڀڪي ٻڌي ايڪ جئسي نهين رهينگي. 7 روز پني معنيٰ ڪوئي ڪي پي ياد نه آئي. ڪوئي سين پتر وهنوار آڏي نه هو. سڀ ايڪ جئسا تو سمجه نهين سگهي. يهان پنتون ڪو پاڻ بننا هئ. يهه پي روڳ هئ، آڏا ڪلپ ڪي مهاروڳي منش هئ. اُنڪو الڳ ٻانا پري. ڪوئي ڪا پي سنگ نه هو. ٻاهر جائينگي، اُلٽا سُلٽا ڪائينگي، پنت ڪي هات ڪا ڪائينگي. ستيگ ۾ ديوتائين پاڻ هئ نان. اُنڪي ليئي ديڪو خاص مندر بنتي هئ. ديوتائون ڪو ڦر پنت چو نه سگهي. اس سميه تو منش بلڪل پنت پرشناچاري هئ. شرير وڪ سين پندا هئا هئ اس ليئي اُنڪو پرشناچاري ڪها جاتا هئ. سنياسيون ڪا پي شرير وڪ سين بنا هئا هئ. باپ ڪهتي هئ پهلي پهلي آتما ڪو پوتر هونا هئ. ڦر شرير پي پوتر چاهيئي. اس ليئي پُراڻي امپيوئر شرير سڀ وناش هو جاني هئ. سڀڪو واپس جانا هئ. يهه هئ قيامت ڪا سميه. سڀڪو پوتر بن واپس جانا هئ. ڀارت ۾ هين هولڪا مناتي هئ. يهان پانچ تون ڪي شرير تموپرڌان هئ. ستيگ ۾ شرير پي ستوپرڌان هوتي هئ. شري ڪرشن ڪا چتر هئ نان. نرڪ ڪو لات مارنا هئا هئ ڪيونڪ ستيگ ۾ جانا هئ. مُردي ڪو پي جب شمشان ۾ لي جاتي هئ تو پهلي مونه شهر طرف، پتر شمشان طرف ڪرتي هئ. ڦر جب شمشان ڪي اُندر گهستي هئ تو مونه شمشان طرف ڪر ديتي هئ. آبي تم سورڳ ۾ جاتي هو تو تمهارا مونه اُس طرف هئ. شانتني ڌام اوڙ سڪڌام، پتر دڪڌام طرف هئ. وهه تو مُردي ڪي بات هئ، يهان تو پرشارت ڪرنا هئا هئ. سُوپت هوم ڪو ياد ڪرتي ڪرتي تم آتمائين سُوپت هوم ۾ چلي جائينگي. يهه هئ ٻڌي ڪي پرنڪتس. يهه باپ بئن سڀ راز سمجهاتي هئ. تم جانتني هو آبي هم آتمائون ڪو جانا هئ گهر. يهه پُراڻا چولا پُراڻي دنيا هئ، ناڻڪ پورا هئا معنيٰ 84 جنم ڀارت بجايا. يهه پي سمجهايا هئ ڪ سڀ 84 جنم نهين ليتي هئ. جو آتي هين باد ۾ هئ اوڙ ڌرم ۾، ضرور اُنڪي ڪم جنم هونگي. اسلامي سين ٻوڏيون ڪا ڪم. ڪرشن ڪي اُن سين ڪم. گُرونانڪ ڪي سڪ لوگ آئي هين آبي هئ. گُرونانڪ ڪو 500 ورش هئا تو وهه ٿوريئي 84 جنم لينگي. حساب ڪيئا جاتا هئ. پانچ هزار ورش ۾ اِتي جنم، تو 500 ورش ۾ اِتي جنم هوئي هونگي. 12-13 جنم. ڪرائيسٽ ڪي دو هزار ورش هونگي تو اُنڪي ڪتني جنم هونگي. آڏا سين پي ڪم هو جائينگي. حساب هئ نان. اِس ڪوئي ڪتني، ڪوئي ڪتني اُڪيُوريت نهين ڪه سگهي. اِن باتون ۾ ڊبٽ ڪرني ۾ جاستي ٿايم ويسٽ نهين ڪرنا هئ. تمهارا ڪام هئ باپ ڪو ياد ڪرنا فالتو باتون ۾ ٻڌي نهين جاني چاهيئي. باپ سين يوگ لڳا اوڙ چڪر ڪو جانا هئ. باقي پاپ نشت هونگي ياد سين. اِس هين محنت هئ. اس ليئي ڀارت ڪا پراچين يوگ ڪهتي هئ. جو باپ هين سڪاتي هئ. ستيگ، ترينا ۾ تو يوگ ڪي بات هين نهين. ڦر پڳتي مارڳ ۾ هن يوگ شروع هئا هئ. يهه هئ سهج راج يوگ. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرني سين پاڻ بنينگي. موڻ بات ياد ڪي هئ. ڪوئي پي پاپ نهين ڪرنا هئ. ديوي ديوتائون ڪي مندر هئ ڪيونڪ پاڻ هئ. پوجاري لوگ تو پنت هئ. پاڻ ديوتائون ڪو اِشان آڏ ڪراتي هئ. واسطو ۾ پنت ڪا هات پي نهين لڳا چاهيئي. يهه سڀ هئ پڳتي مارڳ ڪا رسر رواج. آبي تو هم پاڻ بن رهي هئ. پوتر بن جائينگي تو ڦر ديوتا بن جائينگي. وهان تو پوجا آڏ ڪي ڌرڪار نهين رهتي. سرو ڪا سدگتي ڏاتا هئ هين ايڪ باپ. اُنڪو هين

پولاناڻ ڪهڻي هئ. مٿن آتا هون پنت دنيا، پنت شرير ۾ پُراڻي راوڻ راجي ۾. هان، ڪوئي ڪي پي تن ۾ پرويش ڪر مري چلاءِ سگهي هئ. اسکا مطلب يهه نهي ڪ سر ويا پي هئ. هرايڪ ۾ تو اپني اپني آتما هئ. فارم ۾ پي لکوايا جاتا هئ تمهاري آتما ڪا باپ ڪوئن هئ؟ پرنٽو سمجھڻي نهي هئ. آتمائون ڪا باپ تو ايڪ هيٺ هونگا. هر سڀ بردرس هئ. فادر ايڪ هئ. اُن سين ورثا ملنا هئ جيون مڪني ڪا. وهي لبريٽر، گائيد هئ. سڀي آتمائون ڪو لي جائينگي سويت هوم. اس ليئي پُراڻي دنيا ڪا وناش هوتا هئ. هولڪا هوتي هئ نان. شرير سڀ ختم هو جائينگي. باقي آتماين سڀ واپس چلي جائينگي. ستيگ ۾ تو ڦر بهت ٿوري هونگي. سمجھنا چاهيئي ڪ سورڳ ڪي استاپنا ڪوئن ڪراتي هئ. ڪلهيگ ڪا وناش ڪوئن ڪراتي هئ. سو تو ڪليئر لکا هوتا هئ. ڪهڻي هئ منرا گھر ته گھرانءِ. (پيار ڪرو تو پيار ملينگا) باپ ڪهڻي هئ جو ميري آرٿ بهت سروس ڪرتي هئ، منش ڪو ديوتا بناني ڪي وهه جاسٽي پياري لگتي هئ.

جو پرشارت ڪرينگي اونچ ورثا پائينگي. ورثا آتمائون ڪو پانا هئ پر ماتما باپ سين. آتمر ايماني بننا پري. ڪئين بهت پوئين پي ڪرتي هئ، پُراڻي عادتين پڪي هو گئي هئ. تو ڪتنا پي سمجھائو وهه چوڻتي نهي، اُس سين اپنا هيٺ پد ڪم ڪر ديتي هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) ڪسي پي بات ڪي ڊبيت ۾ اپنا ٿاثير ويسٽ نهي ڪرنا هئ. وئرت ڪي باتون ۾ ٻڌي جاسٽي نه جائي. جتنا هو سڪي ياد ڪي ياترا سين وڪرم وناش ڪرني هئ. آتمر ايماني رهندي ڪي عادت ڊالني هئ.

(2) اس پُراڻي دنيا سين اپنا مونھ ڦير ليٺا هئ. شانتي ڌام اوڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرنا هئ. نيٺان مڪان بن رها هئ تو پُراڻي سين دل هٽاءِ ليني هئ.

وردان - مايا ڪي وگھنون ڪو ڪيل ڪي سمان انيو ڪرني والي ماسٽر وهو نر ماتاپو

جئسي ڪوئي بزرگ ڪي آگي چوڻي بچي اپني بچين ڪي البيلي پن ڪي ڪارڻ ڪچ پي بول دي، ڪوئي اٽسا ڪرتويه پي ڪر لي تو بزرگ لوگ سمجھڻي هئ ڪ يهه نردوش، انجان، چوڻي بچي هئ. ڪوئي اثر نهي هوتا هئ. اٽسي هيٺ جب آپ اپني ڪو ماسٽر وهو نر ماتا سمجھينگي تو يهه مايا ڪي وگھن بچون ڪي ڪيل سمان لگينگي. مايا ڪسي پي آتما دواران سمسيا، وگھن وا پريڪيا پيپر بن ڪر آ جائي تو اُس گھبرائينگي نهي، ليڪن انهيٺ نردوش سمجھينگي.

سلوگن - سنيه، شڪتي اوڙ ايشوريه آڪرشن سيم ۾ پرو تو سڀ سهيوگي بن جائينگي.